WYSŁANE PRZEZ
Irmgard

ON
01.07.2015

★ ★ ★ ★ ★
Keine Stimmen

Zobowiązania – Droga składa się z sześciu etapów

Młodzież potrzebuje zasad, pedagogicznych wytycznych i wskazówek. Chce jednak również mieć wpływ na kształtowanie swoich zajęć pozalekcyjnych.

Opracowanie „zobowiązania” łączy te dążenia.

Trasa składa się z sześciu etapów

Młodzież potrzebuje zasad, pedagogicznych wytycznych i wskazówek, aby móc odnaleźć się w codziennym życiu sportowym. Chce jednak również współtworzyć swoje ulubione zajęcia pozalekcyjne. Opracowanie „Commitment” łączy obie te kwestie.

Podczas gdy „commitment” opisuje stanowisko lub zobowiązanie pojedynczej osoby, termin „commitments” odnosi się do wspólnie ustalonych zamierzeń i porozumień. W ramach drużyny mogą więc występować obie te formy.

Wiodący katalizatorzy

Dzieci i młodzież chętnie naśladują dorosłych. Trenerzy i opiekunowie odgrywają zatem znaczącą rolę. Działają oni jako katalizatorzy i mają decydujący wpływ na przekonania oraz działania powierzonych im młodych sportowców. Organizacja „Jugend+Sport” stawia osobowość lidera w centrum szkoleń i doskonalenia zawodowego, dlatego opracowała nowe materiały szkoleniowe na temat „zobowiązań”. Stanowią one podstawę dla poniższych „sześciu etapów prowadzących do wartości dodanej w sporcie”.

1. Rozpoznawanie podstawowych postaw

Przekonania, wartości i poglądy determinują nasze myśli i kierują naszym działaniem. Na początku każdego procesu zawsze należy zmierzyć się z własnymi podstawowymi postawami. Co jest dla Ciebie osobiście ważne? Czy stawiasz sukces ponad wszystko, sprzyjając w ten sposób być może „nieuczciwym sztuczkom”? A może ważniejsze są dla Ciebie uczciwość, szacunek i humanitaryzm? Musisz uświadomić sobie swoje wartości i poglądy. Musi wzrosnąć przekonanie, że wspólnie wypracowane ustalenia są warte dążenia i pozytywnie wpływają na współdziałanie w sporcie. Tylko w ten sposób, jako trenerka lub kierowniczka, możesz wywrzeć pozytywny wpływ na podstawowe postawy młodzieży.

2. Przekazywanie wartości

Twoje postawy mają wpływ na młodzież. Musisz być świadoma tej odpowiedzialności i promować podstawowe wartości uczciwości sportowej w grupie treningowej. Tylko wtedy, gdy zajmiesz jasne stanowisko (np. „Doping to oszustwo: wobec przeciwnika, sportu i samego siebie”), będziesz

postrzegana jako wiarygodna.

3. Wyczuwaj nastroje

Co zajmuje drużynę? Co zajmuje ciebie? Ważne jest, abyś wyczuwał, gdzie „but uciska”. Im większe jest zaangażowanie, tym chętniej grupa jest gotowa do dyskusji na temat swojego myślenia i działania. Wykorzystaj aktualną sytuację (zobacz artykuł „Zaangażowanie – razem”) jako punkt wyjścia. Zauważasz, jak porażka w meczu prowadzi do frustracji i agresji w Twoim zespole oraz że przeciwnicy i widzowie są atakowani słownie i fizycznie. Na tej podstawie wyciągasz własne wnioski. Staną się one podstawą późniejszych rozmów grupowych.

4. Wspólny proces

Aby ustalenia przyniosły trwałe efekty, muszą być zawarte dobrowolnie i wypracowane wspólnie. Kto bowiem ma prawo zabierać głos, ten lepiej przestrzega wspólnie podjętych ustaleń i czuje się za nie odpowiedzialny. Dlatego grupa musi mieć możliwość współtworzenia od samego początku, również podczas opracowywania i formułowania zobowiązań. Zarezerwuj na to wystarczająco dużo czasu. Przedstaw graczom swoje spostrzeżenia: „Po ostatnim meczu padły przekleństwa, krzyki i zniszczono sprzęt. Decyzje sędziego były nieustannie komentowane, a na boisku wszyscy zachowywali się zupełnie nieodpowiednio”. Następnie przedstaw drużynie swoje własne wartości i zasady, zgodnie z którymi wyobrażasz sobie uczciwe zachowanie na boisku: „Zdaję sobie sprawę, że zwycięstwo sprawia radość, a porażka jest frustrująca. Jednak kto chce wygrywać, musi umieć też przegrywać. Silny jest zatem ten, kto nawet w porażce pozostaje fair”. Kluczowe pytanie brzmi teraz, jak drużyna będzie radzić sobie w przyszłości ze zwycięstwami i porażkami. Pozwalasz im w małych grupach opracować własne zasady, jak radzić sobie z porażką bez agresji. Zasady te są gromadzone i spisywane. Formy w pierwszej osobie wielości podkreślają w tym kontekście zobowiązanie każdego z osobna. Drużyna decyduje, które zobowiązania są wiążące, i nadaje całemu porozumieniu tytuł „Fair play – nawet po zakończeniu meczu”, które następnie wszyscy podpisują.

5. Realizacja i przestrzeganie ustaleń

Opracowanie zasad to nie wszystko. Zobowiązania muszą być również realizowane w praktyce: wywieszenie w siedzibie klubu, prezentacja w biuletynie klubowym, poinformowanie zarządu i rodziców. Wzmacnia to determinację i poczucie odpowiedzialności za przestrzeganie wspólnie podjętych ustaleń. Rytuały (hasło podczas rozgrzewki, okrzyk trenerki w trakcie meczu, piosenka po meczu itp.) mogą przypominać grupie o porozumieniu i powinny być ćwiczone na treningach. Ważne: nie można zapominać o nowych członkach. Muszą oni zostać włączeni w te ustalenia.

6. Egzekwowanie ustaleń

Zdarza się, że dochodzi do naruszeń ustaleń. Należy rozróżnić, czy naruszono ogólne zasady gry i przepisy, czy też wspólnie podjęte ustalenia. W tym drugim przypadku osoby, które dopuściły się naruszenia, muszą zostać poinformowane o swoim zachowaniu i same znaleźć „propozycje zadośćuczynienia”. Wracając do naszego przykładu: zauważasz, że zawodnik, który przez kilka tygodni przestrzegał zasady „fair play – również po zakończeniu meczu”, oburza się na decyzję sędziego i po końcowym gwizdku kopie butelki z napojami. Konfrontujesz go ze swoją obserwacją: „Zauważyłem, że masz trudności z przestrzeganiem naszych zasad grupowych. Jak to sobie tłumaczysz?”. Chodzi przede wszystkim o wyjaśnienie sytuacji. Należy unikać walk o władzę i pochopnych interpretacji. W rozmowie musisz dać do zrozumienia osobie, która popełniła wykroczenie, że nie jest ci obojętne, jak się czuje i jak się zachowuje. W przypadku poważniejszych wykroczeń w niektórych sytuacjach warto wskazać specjalistyczne placówki, które mogą zaoferować młodzieży wsparcie, oraz zwrócić się o pomoc do ośrodków doradczych. Sankcje wobec osób nieprzejednanych muszą być proporcjonalne. Stałe sankcje i rekompensaty finansowe są nieodpowiednie.

Trasa składa się z sześciu etapów

YoungstarsWiki.org

Źródło:
Treść: „Jugend+Sport” , mobile 1, grudzień 2004 r., COMMITMENTS

Autorzy: Ralph Hunziker, Hans Ulrich Mutti, Anton Lehmann

prawa autorskie: www.mobile-sport.ch

Zdjęcie: www.juropa.net

Weitere Informationen

Kategorie
Kierownictwo i pedagogika

Tagi
Zaangażowanie
Grupa młodzieżowa
Zasady
Pedagogika
Współtworzenie

Wiek
13–16 lat
od 16. roku życia

Liczba uczestników
Brak dostępnych danych.

Biblia
Brakuje tej informacji.

Czas trwania
Brak dostępnych danych.

Teren / otoczenie
Miasto

Materiał
Mnóstwo pracy

Pobieranie plików
Plik do pobrania dostępny

KI Generierter Inhalt
Zawartość
Kategorie
Tagi
Wiek
Liczba uczestników
Biblia
Czas trwania
Teren / otoczenie
Materiał

© YoungstarsWiki | https://youngstarswiki.org/pl/wiki/art/zobowiazania-droga-sklada-sie-z-szesciu-etapow